



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

לפני כבוד השופטת נועה גרוסמן

מבקשת
סודרי בורנשטיין (נושה)
ע"י ב"כ עו"ד שיש שמש

נגד

משיבים
1. הממונה על חדלות פירעון
ע"י ב"כ עו"ד יוסי מססה
2. מרדכי סופר, עו"ד (נאמן)
בעצמו
3. אריה בין (החייב)
ע"י ב"כ עו"ד פז לב-רן

1

פסק - דין

2

3

השאלה המצריכה הכרעה:

4

האם יש לאפשר למבקשת לנקוט בהליכי גבייה בגין פסק דין כספי שניתן לטובתה כנגד החייב
לשעבר במהלך הליך פשיטת הרגל, לאחר שחלפו למעלה מ- 15 שנים ממועד מתן פסק דין ולאחר
שכבר ניתן לחייב לשעבר הפטר חלוט מזה שנים – זו השאלה הדרושה הכרעה במקרה שלפני.

8

9

רקע עובדתי:

10

1. מדובר בהליך פשיטת רגל שהחל עם מתן צו כינוס ביום 10.7.2003 על נכסי החייב (כתוארו
אז), וזאת לבקשת הנושה יורוקום נדל"ן-ניהול פרויקטים (1990) בע"מ (לשעבר דולינגר
ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) בע"מ).

14

2. החייב לשעבר הוכרז פושט רגל ביום 2.12.2004 ועורך הדין מרדכי סופר מונה לנאמן
לנכסיו. ביום 11.9.2012 ניתן לחייב לשעבר הפטר מותנה, כאשר התנאי שהוא שאם במהלך
8 השנים מממן ההחלטה לא יתגלו נושים או נכסים, יופטר הוא מחובותיו.

18

3. בסופו של יום, ניתן לחייב הפטר חלוט בגין חובות שעילתם טרם צו הכינוס, כמפורט בפסק
דינו של כב' הנשיא דאז השופט אורנשטיין מיום 19.11.2017.

21



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

**פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022**

4. הנה כי כן, לפנינו הליך שהיה תלוי ועומד כ- 14 שנים, בין שנת 2003 ולבין שנת 2017. ההליך הסתיים בהפטר לפני למעלה מ- 4 שנים. לאור זאת, החייב הוא למעשה חייב לשעבר, וכך גם לגבי הנאמן אשר שוחרר מתפקידו. לשם הנוחות בלבד לצורכי החלטה זו, ייכוננו החייב לשעבר והנאמן לשעבר להלן: **"החייב"** ו- **"הנאמן"**.

5. יצוין למען שלמות התמונה, כי החייב הוא תושב חוץ המתגורר בחו"ל מזה שנים. גם עדותו לפני נשמעה בהיוועדות חזותית, VC, בהסכמת הצדדים.

הבקשה:

6. המבקשת היא גרושתו של החייב ומי שנישאה לו בשנת 1991. לפי פסק הדין, ביום 30.10.1995 סודר הגט בין המבקשת לחייב.

7. ביום 14.6.2021, פנתה המבקשת בבקשה לעיון בתיק (לה נערתתי), ואילו ביום 10.8.2021 פנתה ב"בקשה לביטול הליכי פשיטת רגל ו/או לחליפין בקשה לאפשר לנושה לנקוט בהליכי הוצאה לפועל כנגד החייב".

8. במסגרת בקשתה, מציינת המבקשת כי ביום 27.6.2006 ניתן על ידי בית המשפט לענייני משפחה בתל אביב במסגרת תמ"ש 017690/98 פסק דין לטובתה המחייב את החייב לשלם לה סך של סך של \$ 200,000, תוך 10 ימים (להלן: **"פסק הדין"**), ומכאן הבקשה.

9. ההליך בבית המשפט לענייני משפחה שהביא לפסק הדין החל בשנת 1998, חמש שנים טרם כניסת החייב להליך פשיטת רגל. עניינו של אותו הליך בתביעת המבקשת לחייב את החייב לשפות אותה בגין דירת מגורים ברח' זיכרון יעקב 12 בתל אביב, לנוכח טענתה כי החייב נישל אותה מזכויותיה בדירה זו.

10. כאמור, פסק הדין ניתן בשנת 2006, תוך כדי הליך פשיטת הרגל שהתנהל בעניינו של החייב, אך חרף זאת החייבת לא הגישה תביעת חוב.

11. במסגרת בקשתה שבנדון, טענה המבקשת כי בבואה לפתוח בהליכי הוצאה לפועל לצורך גביית סכום פסק הדין, התגלה לה כי התקיים תיק פש"ר בעניינו של החייב. לטענתה, היא



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

- 1 מעולם לא עודכנה על ידי החייב אודות קיומו של הליך הפש"ר, וכי החייבגם לא עדכן בדבר
2 את בית המשפט בהליך שהתנהל בתמ"ש 017690/98 הנ"ל.
3
- 4 12. המבקשת מציינת כי בין השנים 2000 ל- 2008 לא התגוררה בארץ שכן עברה להתגורר
5 בקנדה. לאור זאת, לטענתה לא ידעה אודות הליך פשיטת הרגל שהתקיים בעניינו של
6 החייב. המבקשת מוסיפה כי כאשר שבה לארץ בשנים 2012-2021, שוב החלה בהליכי
7 גירושין אשר גבו ממנה את כל תשומת הלב. לשיטתה, אך עתה התפנתה לפעול לגביית
8 סכום פסק הדין.
9
- 10 13. המבקשת טוענת עוד, כי אמנם עולה כי בחודש אוגוסט 2006 החייב עדכן את ההליך אודות
11 קיומו של פסק הדין, אולם אין בנמצא אישור מסירה לפיו עדכן את המבקשת אודות קיומו
12 של הליך הפש"ר. כמו כן, חוזרת המבקשת ומדגישה כי החייב לא עדכן בעת הרלוונטית את
13 בית המשפט לענייני משפחה אודות עיכוב ההליכים הנדרש לנוכח קיומו של הליך הפש"ר
14 שהתקיים בד בבד עם הליך התמ"ש.
15
- 16 14. נוכח האמור, טוענת המבקשת כי החייב הסתיר ממנה כי היה נתון בהליך פש"ר. בהתאם
17 לכך היא גורסת כי יש להחריג את החוב כלפיה מכוח פסק הדין ולאפשר לה לנקוט כנגד
18 החייב בהליכי הוצאה לפועל לצורך גביית פסק הדין.
19
- 20 **עמדת החייב:**
21
- 22 15. בקצירת האומר, החייב טוען כי דין הבקשה להידחות. לדידו גרסת המבקשת היא גרסת
23 בדים שאינה נתמכת בראיות ואשר נועדה לצרכי הבקשה בלבד. החייב מציין כי המבקשת
24 בחרה שלא להגיש תביעת חוב במועד הקבוע בדין, ואף לא פנתה בבקשה להארכת מועד
25 להגשתה, לא אז ולא בדיעבד.
26
- 27 16. לעמדת החייב, הוא מילא בקפידה אחר חובת הדיווח והגילוי הנוגעת להליך זה, ומעבר לכך
28 אף עדכן את ב"כ המבקשת. החייב מוסיף, כי **פקודת פשיטת הרגל, תש"ס-1980** (להלן: "**הפקודה**")
29 ותקנותיה, לא הטילו במועדים הרלוונטיים חובה על החייב לדווח ישירות
30 לביהמ"ש ואו לנושיו, אלא לבעל התפקיד שמונה לנכסיו. כך גם עולה מצו הכינוס שניתן
31 בעניינו.
32



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

17. החייב גם מפנה לדיווח מטעמו מיום 21.8.2006 אודות קיומו של פסק הדין שמסר לכנ"ר בסמוך לאחר שניתן. דיווח אשר הוגש ביום 27.6.2021 על ידי הנאמן לאחר שהמבקשת פנתה בבקשת העיון.
18. כמו כן, מפנה החייב לנספח 5 לעמדתו – דיווח ששלח ביום 17.7.2003 למחלקה המשפטית בכנ"ר ובו נכתב בסעיף 3 אודות קיומה של תביעת גרושתו, המבקשת, בתמ"ש 017690/98.
19. לטענת החייב גם מן הראיות שצירפה המבקשת לתביעתה בתמ"ש 017690/98, ניכר כי היא ידעה שהוא מצוי במצב של חוסר סולבנטיות בו היה נתון אז.
20. כן מפנה החייב למכתבו מיום 20.7.2003 לעו"ד ירון גרופמן בו עדכן את עו"ד גרופמן אודות צו הכינוס שניתן בעניינו. בפנייתו זו של החייב לעו"ד גרופמן, ציין החייב כי שותפו של עו"ד גרופמן, עו"ד זלי יפה, ייצג אז את המבקשת/גרושתו בתביעתה נגד החייב בתמ"ש הנ"ל, וכי החייב ביקש מעו"ד גרופמן במסגרת אותו מכתב, כי יבדוק את האפשרות למתווה פשרה אל מול המבקשת. החייב סבור כי יש במכתב זה, למצער, כדי לסתור את טענת המבקשת לפיה החייב לא עדכן את בא כוחה אודות הליך הפש"ר.
21. בעמדתו המשלימה, הדגיש החייב בין השאר כי הוראות הדין לא הטילו עליו כל חובה ליידע באופן פרטני וישיר כל נושה ונושה.
- החייב מוסיף, כי עם מתן צו הכינוס ופרסומו, קמה חזקה של "ידיעה קונסטרוקטיבית" אודות הליך פשיטת הרגל כנגד כלל הנושים, כאשר לצדה מעין חזקה של "רשלנות סטטוטורית" שעל הנושה להפריך. כמו כן, אותה "חזקה קונסטרוקטיבית" הופכת חלוטה, עם סיום ההליך בהפטר.

עמדת הנאמן:

22. הנאמן בעמדתו מצטרף למעשה לעמדת החייב. לשיטתו, לאחר שצו הכינוס פורסם כדין, תביעות החוב הוכרעו וניתן לחייב הפטר חלוט, מתגבש אינטרס הסתמכות, הן של הנושים והן של החייב.
- הנאמן מוסיף כי נימוקי המבקשת לאי ידיעתה אודות ההליך הן סובייקטיביים ואין בה כדי להצדיק את השיהוי הניכר בפנייתה להליכים ואין לקבלם כהצדקה לחריגה מעיקרון השוויון בין הנושים.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 03-1444 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

עמדת הכנ"ר:

23. הכנ"ר מצטרף למעשה לעמדת החייב והנאמן כי יש לדחות את הבקשה וכי גרסת החייבת משוללת יסוד עובדתי ומשפטי.
הכנ"ר מדגיש כי בעת ההיא לא היתה מוטלת על החייב חובה ליידע כל נושה ונושה באופן פרטני אודות צו הכינוס, וכי למעשה עם פרסום צו הכינוס ברשומות נקצב לנושים מועד בן 6 חודשים להגשת תביעת חוב.
הכנ"ר מוסיף, כי המבקשת לא הצביעה על טעם מיוחד לאיחור הנטען שבגינו יש לאפשר הגשת תביעת חוב על בסיס פסק הדין.
כמו כן, הכנ"ר מציין כי קבלת הבקשה עומדת בסתירה לעיקרון סופיות הדיון ופוגעת בעיקרון "מעשה בית דין", כאשר אין במקרה שלפנינו הצדקה לסטייה מעקרונות אלה.

הדיון שנערך ביום 28.12.2021:

24. בשיבת 28.12.2021 נחקרו החייב (שהוא תוב חוץ ונחקר כאמור באמצעות היועדות חזותית – VC) והמבקשת על תצהיריהם ובאי כוחם סיכמו בעל פה. לאחר הדיון ניתנה לצדדים שהות קצרה לבוא ביניהם בדברים.
25. ביום 3.1.2020 הודיעה המבקשת כי עומדת על בקשתה, ומכאן הכרעתי זו להלן.

דיון והכרעה:

26. לאלתר אבהיר כי **סעיף 21 לחוק ההתיישנות, תשי"ח-1958** קובע כי פסק דין כספי מתיישן לאחר 25 שנים בהעדר מעש לביצועו. לפיכך, ככל שהדבר נוגע לדיני ההתיישנות המבקשת הייתה רשאית לפנות להליכי הוצאה לפועל לצורך גביית סכום פסק הדין גם אם הדבר נעשה כ- 15 שנים לאחר מתן פסק הדין בשנת 2006 – תהא הסיבה אשר תהא.
27. דא עקא, שההוראות הדיוניות של דיני ההתיישנות כפופות כמובן להליכי פשיטת הרגל ולהוראותיהם המהותיות. להליכים אלה כללים ייחודיים משלהם אשר מוסדרים בהוראות הפקודה ותקנותיה, כמו גם בפסיקה הענפה שניתנה בתחום זה.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

כידוע, הליך פשיטת הרגל בכלל, ונושא גיבוש החובות והאופן שבו ייפרעו, מתנהל בבית המשפט של פשיטת רגל באמצעות ובפיקוח כונס הנכסים הרשמי ובעל התפקיד המתמנה לנכסי החייב. ככלל, כאשר נושה מבקש לגבות מהחייב את החוב שעילתו טרם צו הכינוס, עליו לפנות לבעל התפקיד בתביעת חוב וזו נבדקת ומוכרעת על ידי האחרון. נושה אשר החוב כלפיו דווח בהליך ופורסם כדין ברשומות ובעיתונות, מוחזק כמי שידוע על ההליך ועל זכותו להגיש תביעת חוב תוך סד זמנים קצוב של 6 חודשים. נושה בדין רגיל אשר לא עשה כן, לא יהיה רשאי בעיקרון להגיש תביעת חוב, אלא אם כן קיבל ארכה להגשתה או אם החוב כלפיו הוחרג.

ובמה דברים אמורים? 28.

סעיף 24 לפקודה קובע כי משניתן צו כינוס, על כונס הנכסים הרשמי לפרסם על כך הודעה ברשומות ובעיתונות אשר תפרט את שם החייב, מענו ומשלח ידו, יום מתן הצו, בית המשפט שנתנו ותאריך הבקשה. תכלית הוראה זו היא למעשה יידוע כלל הצדדים הרלוונטיים באשר לצו הכינוס שניתן. כמו כן, **סעיף 71(ב) לפקודה** קובע תקופת זמן מוגדרת, בת 6 חודשים מיום מתן צו הכינוס, אשר במסגרתה יכול נושה להגיש את תביעת החוב. משחלפה התקופה האמורה, לא יוכל נושה להגיש תביעת חוב, אלא ברשות הנאמן (או הכונס הרשמי בתפקידו כנאמן), מטעמים מיוחדים שיירשמו, כאשר על הנושה לשכנע כי קיימת הצדקה לאפשר לו בנסיבות העניין להגיש את תביעת החוב, חרף האיחור.

יוער, כי בפסיקת בית המשפט העליון המאוחרת לזמנים בהם ניתן צו הכינוס בענייננו (שנת 2003), נקבע כי אמנם נקודת המוצא היא שפרסום ברשומות ובעיתונות מקים חזקת ידעה קונסטרוקטיבית של הנושים אודות מתן צו הכינוס. ואולם, עם השנים התגבשה בפסיקה הדעה כי אין מדובר בחזקה מוחלטת, ואף הנטל לסתור אותה אינו כבד, שכן קשה לדרוש מציבור הנושים לעקוב באופן שוטף אחר הפרסומים ברשומות ובעיתונות אודות צווי כינוס שניתנו.

אף יש הרואים בכך חובה הנובעת מהדרישה הכללית להתנהגות בתום לב במסגרת הליכי פשיטת רגל.

ראו:

[רע"א 9802/08 הוועדה המקומית לתכנון ולבניה עיריית ירושלים נ' א.ר. מלונות רותם \(1994\) בע"מ \(בפירוק\)](#), פסקה 17 (21.8.2012);



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבניין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

- 1 רע"א 5633/18 בדראן נ' כונס הנכסים הרשמי, פסקה 11 (16.10.2018);
- 2
- 3 30. יובהר כבר עתה כי פסיקה מאחרת זו אינה מתאימה ואינה רלוונטית בענייננו. במקרה
- 4 שלפני, מדובר בהליך פשיטת רגל שבמועד צו הכינוס שניתן במסגרתו לא הייתה כל פסיקת
- 5 עליון שניתן ללמוד ממנה על חובה ליידע כל נושה באופן פרטני אודות קיומו של הליך
- 6 פשיטת הרגל, ולו לצורך שאלת תום הלב של החייב בהליך. במקרה זה אין מחלוקת שצו
- 7 הכינוס פורסם כדין.
- 8 יתר על כן, כפי שעולה מהראיות שהוצגו, החייב דיווח אודות ההליך המתנהל נגדו על ידי
- 9 המבקשת בתמ"ש 17690/98 עוד בראשית ההליך, ובהמשך אף עדכן את התיק אודות פסק
- 10 הדין, בסמוך לאחר שניתן.
- 11 מן האמור מצטיירת תמונה לפיה החייב פעל לפי חובת היידוע הבסיסית שהייתה נהוגה
- 12 באותה עת, וייתכן שאף למעלה מכל, לאור יתר הראיות שהוצגו וגרסת החייב.
- 13
- 14 31. הדבר מקבל משנה תוקף לטעמי שעה עסקינן בהליך פש"ר שנפתח לבקשת נושה, כבענייננו.
- 15 הליל פש"ר לבקשת נושה אינו כולל מטבעו ומטיבו פן רצוני-וולונטרי של החייב. בהתאם
- 16 לכך, הציפייה כי החייב ישתף פעולה באופן אקטיבי ורצוני, פוחתת. לפיכך, כאשר החייב
- 17 בהליך מסוג זה מהתנהל על פי דין, מעדכן את ההליך אודות החוב וצו הכינוס בעניינו
- 18 פורסם ברשומות ובעיתונות כנדרש – דומה כי בכך אכן קמה "חזקה קונסטרוקטיבית" של
- 19 הנושה אודות ההליך. בהתאם לכך, על הנושה – המבקשת בענייננו – להגיש תביעת חוב
- 20 בתוך סד הזמנים הקבוע בדין, ללא צורך בתנאי של יידוע פרטני נוסף על ידי המצאת צו
- 21 הכינוס לידיה.
- 22 בהקשר זה יצוין, כי בית המשפט עמד אך לאחרונה במסגרת ע"א 3631/21 שר נ' כונס
- 23 הנכסים הרשמי תל אביב (7.12.2021), כי בכל הנוגע לחובת תום הלב, יש מקום להבחין
- 24 בין הליך שנפתח לבקשת חייב לבין הליך שנפתח לבקשת נושה.
- 25
- 26 32. אציין למען שלמת התמונה, כי עיון בהוראות צו הכינוס שניתן לחייב בשנת 2003 מלמד כי
- 27 ממילא אין בנמצא ולו ראשית חובה ליידוע פרטני של נושה כזה או אחר אודות ההליך.
- 28 כל שנקבע בצו הכינוס הוא כי:
- 29 " על החייב להגיש תוך 7 ימים דו"ח לכנ"ר על מצב נכסיו, הכנסותיו, הוצאותיו
- 30 וחובותיו על פי דין. כמו כן, יגיש החייב לכנ"ר דו"ח חודשי על הכנסותיו
- 31 והוצאותיו במועדים שיקבעו ע"י הכנ"ר".
- 32 (סעיף 4 לצו הכינוס).



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

**פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022**

- 1 כמו כן, החייב נדרש להתייצב במשרדי הכנ"ר לצורך חקירה, ככל שיידרש (סעיף 6 לצו
2 הכינוס).
- 3 33. אמנם לטעמי אין לשלול כי בנסיבות המתאימות אפשר שנושה יהיה רשאי להחריג את
4 החוב כלפיו מקום שבו ההליך לא היה בידיעתו בשל הסתרה מכוונת שלו מצד החייב, אך
5 איני סבורה כי זהו המקרה שלפני.
- 6 כאמור, לא יכולה להיות מחלוקת כי החייב עדכן את תיק הפש"ר אודות הליך התמ"ש
7 ופסק הדין שניתן במסגרתו, בהתאם לדין ולפסיקת העליון שהייתה מושרשת באותה עת.
8 זאת, נעשה על ידו באמצעות דיווח עדכני שהוגש לתיק באמצעות הצהרתו מיום 21.8.2006
9 (ראו הדיווח שצורף לעמדת הנאמן מיום 27.6.2021).
- 10 החייב אף הראה כי בפניה ששלח ביום 17.7.2003 למחלקה המשפטית בכנ"ר נכתב בסעיף
11 3 אודות קיומה של תביעת גרושתו, המבקשת, בתמ"ש 17690/98.
12 כאמור, גם אין מחלוקת בענייננו כי צו הכינוס פורסם ברשומות ובעיתונות כדין.
13
- 14 34. יצוין עוד, כי החייב אף הצביע בעמדתו על מסמכים נוספים, אמנם נסיבתיים במידה
15 מסוימת, שלאורם היה על המבקשת לדעת אודות הליך זה.
16 בהקשר זה אוסיף, כי גרסת החייב לפיה עדכן במועד הרלוונטי את ב"כ המבקשת אודות
17 קיומו של הליך הפש"ר, לא נסתרה.
18
- 19 35. כך תיאר החייב בחקירתו את פגישתו עם ב"כ המבקשת דאז :
20
- 21 **"ת: הייתה לי פגישה עם עורך הדין שייצג את המבקשת... נפגשתי מיד אחרי**
22 **שקיבלתי את הצו כינוס, קבעתי פגישה בטלפון סלולרי מעכשיו לעכשיו עם עו"ד**
23 **יפה, בכביש גהה פגישה חטופה של 2 דקות, אני זוכר כל דבר שהיה בפגישה,**
24 **היתה טראומטית בשבילי בגלל המצב שהייתי בו. בגדול הוא אמר לי הפשיטת**
25 **רגל שלך לא מעניינת אותי כי התביעה שלי נגד למחצית נכסי החברות סולבנטיות**
26 **ויש לי הוראה מהקליינטית שלי להביא לה פסק דין..."**
27 (עמ' 4 לפרוטוקול מיום 28.12.2021, ש' 19-23).
- 28
- 29 מהמשך תיאור הפגישה בין החייב לבין פרקליט המבקשת (עמ' 4 לפרוטוקול ש' 24-28)
30 נראה גם, כי המבקשת היתה מודעת לכך שיש מניעות מצידה לתבוע את החייב באופן אישי
31 ולכן פעלה בדרך של תביעת שיפוי כספי על נכסי החברות בלבד.
32



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

36. המבקשת העידה כי תחילה תבעה את החייב אישית, אך לאחר מכן לפי הוראות עורכי דינה, תיקנה את התביעה בתיק התמ"ש. החייבת לא הסבירה מדוע ויתרה על התביעה האישית. היא שמרה על עמימות בנקודה זו, תוך שמציגה עצמה כמי שלא הבינה ואינה מבינה גם היום. גרסתה אינה מניחה כלל את הדעת ומוסיפה לחוסר הנוחות שמעוררת תביעתה המאוחרת כיום.

6

7 "ש: התביעה שלך נפתחה כנגד החברות, הסעדים שהתבקשו על ידך היו נגד
8 חברות, לא נגד החייב.

9 ת: אני חושבת שהיה לי כתב תביעה על פי מה שהנחו אותי עורכי הדין,
10 בשלב מסויים ועבר הרבה זמן... בשלב מסויים בית המשפט ביקש
11 לשנות את כתבי התביעה, וביקש ממני אני חושבת..

12 ש: הסעדים שהתבקשו על ידך היו נגד החברות ולא נגד החייב.

13 ת: מה שאלתך?

14 ש: הסעדים שהתבקשו בהליך שבו ניתן פסק דין, היו נגד החברות ולא של
15 החייב?

16 ת: אני לא מבינה במשפטים, בשביל זה יש לי עורך דין, אם קוראים לזה
17 סעדים נגד החברות או החייב, מבחינתי הייתי אישתי, איך הוא בחר
18 לנהל את זה? אני לא יודעת".

19 (עמ' 3 לפרוטוקול ש' 3 – 14).

20

21 עוד העידה המבקשת :

22

23 "ש: אני אומר לך שבנק דיסקונט ביקש להצטרף להליך, הודיע כי מונה כונס
24 נכסים לחברות בשל המצב הכלכלי של החייב, זה בהליך שלך. עורך הדין
25 שלך עדכן אותך?

26 ת: לא ידעתי, רק בפעם הראשונה הראו לי שיש פש"ר אני לא מבינה בזה
27 כלום, פעם ראשונה נחשפתי לזה... אני לא ידעתי ולא מבינה בזה, כמו
28 שאתה רואה. אני יכולתי לזהות איפה יש מגרש וזה כן עשיתי.

29 ש: ב- 2003 החייב פונה למשרד עורכי הדין שלך במכתב שם הוא מפרט את
30 העובדה שנמצא בהליך של פשיטת רגל, עו"ד יפה ייצג אותך?

31 ת: נכון.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

ש: הוא פונה במכתב ארוך מאוד, שם הוא מפרט בדבר מצב וציין במפורש
שהוא בפשיטת רגל, ומצורף אישור הכנ"ר לגבי פשיטת רגל.
ת: גרוע מאוד שאני לא יודעת מזה, והעובדות אולי טובות שלא ידעתי מזה,
כי אולי החוב הזה אמור היה להתבטל לו כי כך הוא רגיל?"
(עמ' 3 לפרוטוקול ש' 21 – 32).

עדות זו של המבקשת אינה מספקת מענה של ממש, לדברי החייב שבא כוחה דאז קיבל
הודעה בזמן אמת על קיום הליך פש"ר של החייב. היא חוזרת על האמירה "אני לא מבינה
בזה כלום", אך באותה עת היתה מיוצגת לאורך כל הדרך. כמו כן היא בחרה לשנות את
כתב התביעה בתיק התמ"ש מהליך אישי נגד החייב להליך כנגד החברות שבשליטתו.
בעדותה לפני לא נתנה הסבר ראוי למהלך זה: "בית המשפט ביקש לשנות את כתבי
התביעה". האמנם? האם בית המשפט מנסח כתבי טענות עבור בעלי דין?
מכל האמור, טענתה כי לא הבינה ולא ידעה את מצבו האישי של החייב כמי שנתון בהליך
פשיטת רגל, אינה משכנעת ואינה אמינה.

37. יתר על כן, המבקשת השתתתה זמן רב מאוד בפנייתה למימוש פסק הדין.
שכן, פסק הדין אותו היא מבקשת לממש היום, ניתן עוד בשנת 2006.

ש"פ: פסק הדין של בית המשפט למשפחה ניתן ביוני 2006.
ת: כן.
ש: הוא ניתן בנוכחות פיזית של אמא שלך, אחותך ובא כוחך, היו נוכחים
באולם.
ת: כן.
(עמ' 1 לפרוטוקול ש' 20 – 23).

המבקשת שבה והדגישה לאורך עדותה, כי "מדובר בפסק דין חלוט". אכן, כך הוא. אך
האם התמהמהותה מלפעול לגבייתו מהווה שיהוי? המתנה עד לסיומו של הליך הפש"ר?
בבקשתה היא טוענת לקיומן של נסיבות סובייקטיביות אשר לאורך לא עלה בידה לפעול
לגביית פסק הדין בסמוך לאחר שניתן.
המבקשת תולה יהבה בטענה כי בין השנים 2000 ל-2008 לא התגוררה בארץ, וכן בהליכי
גירושין קשים שהתרחשו בינה לבין בעלה השני ואבי ילדיה, בין השנים 2012 – 2021 (עמ')



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

- 13 לפרוטוקול, ש' 13-24). לפיכך לשיטתה לא הייתה מסוגלת להתפנות לנושא גביית פסק הדין.
38. מבחינת דיני ההתיישנות, אכן הוראות הדין מאפשרות למבקשת לגבות פסק דין כספי תוך 25 שנים. אך כשקיים הליך פש"ר, חלים עמו כללים נוספים ומגבילים לגביית חוב, ועל הנושה המבקש לגבות חובו לעמוד בהם.
39. הנסיבות המתוארות על ידי המבקשת אינן יכולות להקים לטעמי "טעם מיוחד" להגשת תביעת חוב באיחור, גם אם בקשה כזו הייתה מוגשת.
- מדובר בנימוקים הנעוצים כל כולם במבקשת עצמה. אין לפנינו מניעה חיצונית ואובייקטיבית להגשת תביעת חוב, אלא עניינים הנוגעים לחייה האישיים של המבקשת אשר בחרה ליתן להם עדיפות על פני גביית פסק הדין.
- יצוין כי החייבת גם לא נימקה, לא פירטה כדבעי ואף לא הבהירה באסמכתאות כיצד הנסיבות המתוארות על ידה, מנעו ממנה נקיטת הליכי גבייה של פסק הדין. הטענה הכללית כי ההתרחשויות המתוארות על ידה גבו ממנה את כל תשומת הלב ולאור זאת רק עתה התפנתה לעסוק בגביית פסק הדין, אינה מספקת כלל ועיקר ואינה יכולה להקים לה עילה להשיב את הגלגל לאחור על ידי החרגת חוב שזכה להפטר לאחר שדווח כדין לתיק, לכמ"ר, וכפי שהעיד לפני ואני מאמינה, גם לפרקליט שייצג אותה אז בתיק התמ"ש.
40. אציין באמרת אגב, כי העובדה שהמבקשת נמנעה משך עשור וחצי מביצוע פעולות לגביית פסק דין על סכום בלתי מבוטל של \$ 200,000, היא כמובן זכותה המשפטית לאור הוראות חוק ההתיישנות שצוינו לעיל ובכל זאת – מעוררת תמיהה. הדעת נותנת, כי האדם הסביר היה מבקש לקבל לידיו סכום גבוה זה לאלתר, ובהתאם לכך מוצא את הזמן, האנרגיות והמשאבים לפעול לגביית חוב בסדר גודל כזה בהקדם האפשרי. אלא אם כן, כמובן, ישנה מודעות לקיומה של מניעה חוקית לביצוע הליכי גביה, כגון קיומו של הליך פש"ר.
41. גרסת המבקשת לשיהוי הניכר בפניה להליכי הוצאה לפועל, אינה מספקת אם כן, אינה שלמה ודרושה בירור וליבון אותו לא מצאתי גם בחקירתה בדיון מיום 28.12.2021.
- מן האמור, סבורה אני כי גם אם היה מקום לשקול מתן ארכה למבקשת להגשת תביעת חוב, לא היה מקום לעשות כן לנוכח הנימוקים הבלתי מספקים ובלתי מוצדקים שניתנו על ידי המבקשת.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

**פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022**

42. זאת ועוד, ומבלי לגרוע מיתר דברי דלעיל אוסיף, כי לא ניתן להתעלם מכך שאם המבקשת הייתה פונה להליכי הוצאה לפועל בסמוך לאחר פסק הדין ולא משתהה בגבייתו משך שנים, אזי לא יכול להיות ספק שדבר קיומו של ההליך היה נודע לה פורמלית ללא עוררין. זאת, בשל החובה הקיימת ליידע את תיקי ההוצאה לפועל אודות ההליך. המבקשת בחרה להמתין (לפי זכותה), אך המתנה זו הביאה למצב שבו הליכי פשיטת הרגל שנוהלו בעניינו של החייב הביאו למתן הפטר אשר יכול גם את החוב למבקשת מכוח פסק הדין.
43. יתרה מכך – החרגת חוב בנסיבות בהן כבר ניתן לחייב הפטר חלוט לפני למעלה מ-4 שנים, אינה אפשרית בנסיבות אלה גם אם היה מקום לקבל את טענתה כי החייב הסתיר ממנה את ההליך (טענה שאיני רואה לקבל), אלא אם הוכח ברף ראייתי גבוה ניהול "מרמתי" של ההליך על ידי החייב.
44. במסגרת פסק דינו של כב' המשנה לנשיאה דאז השופט מלצר (ניתן בהסכמת כב' השופטים הנדל וברון) בע"א 2434/19 **קייירה נ' שלומי** (27.5.2020) (להלן: "**עניין קייירה**"), נקבע כי החרגתו של חוב מתחולת הפטר, לפי [סעיף 69\(א\)\(2\)](#) לפקודה, יכולה להיעשות בנסיבות חריגות מסוימות לא רק בגין נסיבות היווצרות החוב, אלא אף בגין ניהול "מרמתי" של הליכי פשיטת הרגל. ואולם, הרף הראייתי הדרוש להוכחת מרמה שמצדיקה החרגת חוב כאמור, הוא גבוה.
- טענת הנושה שהועלתה שם היא כי יש להחריג את חובו מתיק פשיטת הרגל לאחר מתן הפטר, שכן החייב הטעה אותו לחשוב כי לא נוהלו בעניינו הליכי פשיטת רגל. לטענת הנושה שם, החייב נמנע מלהצהיר על חובו כלפיו שעה שהשמיט את שמו מרשימת הנושים שעליה הצהיר במסגרת בקשתו לפשיטת רגל, ואף ניסה להסתיר ממנו את מצבו הכלכלי הקשה במשך כל התקופה שבמהלכה הם עמדו בקשר.
45. טענות הנושה **בעניין קייירה**, מזכירות את אלה הנטענות על ידי המבקשת בענייננו. בשני המקרים, גם בזה שלפני וגם בזה שהתרחש **בעניין קייירה**, מדובר בחוב שעילתו טרם צו הכינוס. כמו כן, בשני המקרים התבקש להחריג חוב לאחר מתן הפטר בשל הטענה כי הליכי פשיטת הרגל הוסתרו מהנושה.
46. בית המשפט העליון, מפי כב' המשנה לנשיאה דאז מלצר, קבע עקרונית כי:



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

1 "אין זה ראוי שחייב יזכה לפטור מחיוב שצמח לו כתוצאה מפעילות מרמה
2 שבה הוא היה מעורב, או מחיוב שממנו הוא ניסה להתחמק באמצעות מרמה.
3 לפיכך יתכן שיש מקום לקבוע כי גם כאשר החוב עצמו לא נוצר במרמה, אך
4 החייב ניסה להתחמק מקיומו של החוב באמצעות מרמה – גם אם מרמה זו
5 נעשתה תוך שימוש בהליכי פשיטת הרגל – הדבר מצדיק את החרגתו של אותו
6 החוב מתחולתו של ההפטר מכוחו של סעיף 69(א)(2) לפקודה..."
7 (שם, פסקה 20 לפסק הדין).

8
9
10 קביעה זו סויגה בהמשך בסעיף 22 לפסק הדין:

11
12 "על-אף האמור לעיל, לעמדתי גם אם ישנם מקרים שבגינם ראוי להחריג מהפטר
13 חוב של חייב, אשר ניסה להתחמק ממנו באמצעות תרמית ושימוש מניפולטיבי
14 בדיני פשיטת הרגל – הרף הראיתי הדרוש להוכחת מרמה שמצדיקה החרגת
15 חוב כאמור, הוא גבוה. רף זה לא הורם, לעמדתי, בענייננו".

16
17 לאור זאת, נקבע כי אין מקום להחרגת החוב, גם אם החייב פעל שלא כדין עת לא עדכן את
18 תיק פשיטת הרגל אודות החוב ואף אם לא יידע את הנושה אודות ההליך:

19
20 "בענייננו, דומני שאף אם נקבע כי משה פעל שלא כדין בעת שלא הזכיר את חובו
21 ליוחנן במסגרת הליכי פשיטת הרגל, ואף אם אי יידועו של יוחנן בדבר הליכי
22 פשיטת הרגל הייתה חסרת תום לב (עיינו: פסקאות 10-22 להחלטתו של בית
23 המשפט המחוזי הנכבד) – אין בקביעות אלו כדי לבסס את המסקנה כי פעולותיו
24 של משה נעשו במרמה, כמשמעה בפסיקה שכן חוסר תום לב איננו שקול בהכרח
25 למרמה. לנוכח האמור, אני סבור כי על-אף התנהלותו הבעייתית של משה –
26 עניינו איננו נמנה על המקרים שבהם ראוי להחריג את החוב מתחולת ההפטר
27 שניתן לו".

28 (שם, פסקה 24).

29
30 כב' המשנה לנשיאה דאז השופט מלצר נימק זאת כך:



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

50. אמנם עולה כי החייב לא עדכן את בית המשפט לענייני משפחה אודות ההליך לאחר שניתן צו הכינוס, ולפיכך לא ניתן צו לעיכוב הליכים וההליך נמשך, אך נראה כי דווקא מחדל זה של החייב סייע למבקשת בסופו של יום, שכן היא זכתה בפסק דין כספי גבוה.
- החייב הסביר בעדותו היטב את הנסיבות בגינן לא יידע את בית המשפט למשפחה בהליך הפש"ר, להלן :
- 6
- 7 "ש: תענה למה ששאלתי אותך. האם אתה או עורך דין שלך הודעתם או
8 עדכנתם את בי תהמשפט לענייני משפחה, בזמן ניהול ההליך, שלא ניתן
9 לנהל נגדך הליכים משפטיים מאחר ואתה בהליך פשיטת רגל?
10 ת: ההליך לא התנהל נגדי, אלא נגד החברות שלי, נפגשתי עם הכנ"ר
11 בתחילת ההליך, אמר לי שמה שמבקשים זה הרמת מסך וזה לא קשור
12 אליי, זה בעיה שלהם שהם לא תובעים, זה הכל.
13
- 14 ש: עברתי על התיק שלך, כתבת הרבה כתבי בית דין מטעמך, אתה מצוי
15 בהליכים. האם אתה עדכנת את בית המשפט או העורך דין שלך?
16 ת: העורך דין שלי שייצג את החברות בתביעה עו"ד יואב בן דרור, אמר לי
17 אתה לא צריך להודיע שום דבר, התביעות לא נגדך אישית, התחייבה לא
18 לתבוע אותך אישית, התביעות נגד החברות והן בפשיטת רגל ואי אפשר
19 לעשות את הדבר הזה. הכנר נתן לי את אותו ייעוץ בתחילת ההליך.
20 ש: שאתה לא צריך לעדכן את בית המשפט?
21 ת: לא, שהסעד הוא לחברות הסולבנטיות שלי, אולי היא צריכה להגיש
22 אישור לבית המשפט בגלל שהמניות של החברה שלי אישית, והיא לא
23 תובעת את המניות. אמר לי תודיע לעורך דין שלה שהוא יחליט מה שהוא
24 רוצה לעשות.
25 ש: האם יש לך אישור בכתב שאתה הודעת למבקשת שאתה נמצא בהליך
26 של פשיטת רגל?
27 ת: לא, קודם כל אמרו לי בכנ"ר שאין לי חובה להודיע באופן פרטני לכל
28 הנושים, אתה צריך מיד להגיש דוח תוך 7 ימים לכונס שמונה לי והגשתי
29 דוח מפורט של כל הנכסים וההתחייבויות וגם תביעת הגברת".
30 (עמ' 4 לפרוטוקול שורה 29 עד עמ' 5 שורה 14).
31



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

51. מעדות זו של החייב ברור כי פעל כנדרש ממנו, צו הכינוס פורסם ברשומות ובעיתונות כדין
ודבר הליך התמ"ש ופסק הדין דווחו על ידי החייב לתיק הפש"ר. ושוב – לא למותר לציין
כי החייב הצביע על אינדיקציות נוספות ליידוע המבקשת.
52. אשר על כן אני מוצאת כי אין מקום להחרגת החוב כלפי המבקשת מכוח פסק הדין. זאת,
מאחר שכבר ניתן לחייב הפטר חלוט לפני שנים. לא הוכח כי ההליך הוסתר בכוונת מכוון
מן המבקשת על ידי החייב.
נהפוך הוא, שוכנעתי כי החייב פעל ליידוע תיק הפש"ר אודות החוב למבקשת כנדרש. עוד
שוכנעתי כי החייב פעל ליידוע המבקשת על קיומו של הליך הפש"ר. לא רק באופן
הקונסטרוקטיבי של פירסום ברשומות שאז היווה פרסום מספיק על פי החוק, אלא גם
באופן ממשי ע"י פניה לעורך הדין זלי יפה שייצג אותה אז בהליך התמ"ש.
53. **סיכום:**
מן המקובץ לעיל, אני קובעת כדלקמן :
א. החייב זכה להפטר חלוט לפני שנים, בהתאם לפסק דינו כב' הנשיא דאז השופט
אורנשטיין מיום 19.11.2017.
ב. צו הכינוס פורסם ברשומות ובעיתונות כדין, כך שחובת היידוע שהייתה נהוגה
באותה עת (2003) התבצעה במלואה. הדבר מקבל משנה תוקף שעה שמדובר
בהליך פש"ר שנפתח לבקשת נושה.
ג. החייב יידע את תיק הפש"ר בראשיתו אודות התביעה שהוגשה נגדו על ידי
המבקשת במסגרת תמ"ש 017690/98. בהמשך, לאחר שניתן פסק הדין, החייב גם
דיווח אודותיו תוך זמן סביר לאחר שניתן. בכך פעל החייב על פי חובתו לעדכן את
מצבת החובות בתיק.
ד. אני מקבלת בנוסף את גרסת החייב, כי הוא אף עדכן את המבקשת אודות הליך
הפש"ר באמצעות בא כוחה בזמנים הרלוונטיים – גרסה שלא נסתרה.



בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 1444-03 דולינגר ושות' חברה לבנין והשקעות (1990) ואח' נ' בין ואח'
06 לינואר 2022

1

2 ה. המבקשת, מצידה, לא הרימה את הנטל להראות כי החייב הסתיר ממנה את קיומו
3 של הליך הפש"ר בכוונת מכוון. טענות המבקשת הסובייקטיביות לשיהוי הניכר
4 בנקיטת הליכי הוצל"פ בגין פסק הדין (כ- 15 שנים), ממילא אינן עולות כדי "טעם
5 מיוחד" להארכת מועד להגשת תביעת חוב, גם אם זו הייתה מוגשת (למרות שספק
6 גדול בעיני אם הדבר יכול בכלל להיעשות שעה שההליך הסתיים והפך חלוט).

7

8 ו. לאור ההלכה שנקבעה בעניין קיירה, אין מקום להחרגת החוב כלפי המבקשת
9 מכוח פסק הדין, וזאת מאחר שכבר ניתן לחייב הפטר חלוט לפני שנים ולא הוכח
10 כי ההליך הוסתר בכוונת מכוון ונוהל על ידי החייב באופן "מרמתי".

11

12 ז. תוצאה של קביעותי דלעיל היא הותרת צו ההפטר שניתן לחייב על כנו והחלתו על
13 החוב למבקשת מכוח פסק הדין שניתן ביום 27.6.2006 על ידי בית המשפט לענייני
14 משפחה בתל אביב במסגרת תמ"ש 017690/98. בהתאם לכך, החוב למבקשת
15 נמחק והיא אינה רשאית לנקוט בהליכי גבייה בגין פסק הדין.

16

17 ח. לאור התוצאה אליה הגעתי לפיה החוב למבקשת נמחק, ראיתי להשית על
18 המבקשת הוצאות על הצד הנמוך. לפיכך, אני מחייבת אותה לשאת בהוצאות
19 החייב ושכ"ט בא כוחו בסך כולל של 7,000 ₪, וכן מחייבת אותה לשאת בהוצאות
20 הנאמן בסך כולל של 1,500 ₪ ובהוצאות הכנ"ר בסך כולל של 1,500 ש"ח.

21

22 פסק הדין יישלח לצדדים על ידי המזכירות.

23

24

25

ניתנה היום, ד' שבט תשפ"ב, 06 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.

נועה גרוסמן, שופטת

26
27